

Bidden, voor wie of wat?

M.V. 17-2-2019. Schriftplaatsen uit de HSV.

Enkele principiële teksten:

Zacharia 12:10: “Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik **de Geest** van de genade en **van de gebeden** uitstorten”.

Romeinen 8:26: “En evenzo komt ook **de Geest** onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De **Geest Zelf echter pleit** [SV: bidt] **voor ons** met onuitsprekelijke verzuchtingen”.

Efeziërs 6:18: “Terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking **bidt in de Geest** en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen”.

Eerste conclusie:

De **Heilige Geest** is dus de eigenlijke Bidder (zie Romeinen 8:26, SV). Het gaat daarom niet op dat wij zomaar willekeurig, stereotiep of met onze eigen geest bidden. Wij moeten “**in de Geest**” bidden, om te weten voor wie of wat wij moeten bidden.

Bespreking:

► De Heilige Geest wordt in Zacharia 12:10 beloofd als “de Geest van de **genade**”. Dit principe is ook voor ons geldig. Hij is de auteur en schenker van alle genade. Wij neigen van nature niet naar het goede. Het is God Die het goede werk in onze harten begint en vervolmaakt. Als wij geheel van onszelf blijven afhangen, dan is alle poging om ons hart te vernieuwen en te heiligen louter ijdel. De Heilige Geest kan van ons nieuwe of vernieuwde schepselen maken in Christus “om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” (Efeziërs 2:10). De Heilige Geest is de auteur van alle opwekking tot het doen van goede werken.

► De Heilige Geest wordt hier ook beloofd als “de Geest van de **gebeden**”. “Wij weten niet wat wij zullen bidden zoals het behoort” (Romeinen 8:26), dit is naar Gods wil voor wie en voor wat, maar de Geest komt onze zwakheden tegemoet. Dit doet Hij op verschillende manieren:

- Hij toont ons onze behoefte om te bidden, door ons vertrouwd te maken met **onze** geestelijke armoede en noden. Wij hebben vaak de neiging te denken dat wij rijk zijn en geen gebrek hebben (vgl. Openbaring 3:17), maar de Geest overtuigt ons van deze vergissing. Hij leidt ons tot het voelen van de nood aan Goddelijke genade, zowel als de nood aan bepaalde gebeden en smeekbeden die daartoe dienstig zijn.
- Hij toont ons onze behoefte om te bidden, door ons vertrouwd te maken met de geestelijke armoede en noden van **anderen**. Wij volgen daartoe Gods Woord, maar ook de Heilige Geest die ons attent kan maken voor anderen.
- Hij doet ons neigen of maakt ons gewillig om zo te bidden, door een verlangen in ons te leggen om zulke zegeningen te verkrijgen. Hij verwijderd daartoe de apathie en onverschilligheid die wij van nature voelen. Verder moeten wij fervent en volhardend bidden.